

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเปรียบเทียบปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย ผู้เขียนได้เริ่มจากการศึกษาปัจจุบันกาลในแต่ละภาษาโดยใช้วิธีการของทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ ซึ่งพอจะสรุปลักษณะของปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยได้ดังต่อไปนี้

6.1 ลักษณะของปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ในภาษาอังกฤษปัจจุบันกาลปรากฏเป็นหน่วยทางไวยากรณ์ที่เป็นลักษณะบังคับในกฎโครงสร้างวลี ซึ่งเป็นโครงสร้างเล็กของประโยค จึงเป็นลักษณะสำคัญที่ต้องเกิดคู่กับคำกริยาเสมอ โดยจะปรากฏรูปในโครงสร้างเล็กคือหน่วยปัจจุบันกับการณ์ลักษณะที่สมบูรณ์ และการณ์ลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ ซึ่งจะปรากฏในรูปโครงสร้างผิว คือ

1. Vs, V ϕ
2. $\begin{cases} \text{is} \\ \text{am} \\ \text{are} \end{cases} + V + \text{ing}$
3. $\begin{cases} \text{has} \\ \text{have} \end{cases} + V + \text{en}$
4. $\begin{cases} \text{has} \\ \text{have} \end{cases} \text{been} + V + \text{en}$

ส่วนในเรื่องความหมายของปัจจุบันกาลนั้น จะต้องพิจารณาจากความหมายของการณ์ลักษณะที่ปรากฏร่วมด้วย ซึ่งทำให้สามารถจำแนกปัจจุบันกาลออกได้เป็น 6 ชนิด คือ

1. ปัจจุบันกาลแสดงความเป็นจริงเสมอไป
2. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์เกิดรวมกับการพูด
3. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์เกิดเป็นประจำ
4. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่

5. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ที่ต่อเนื่อง
6. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ที่สมบูรณ์ ซึ่งจะแบ่งย่อยออกได้เป็น
 - ก. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ในอดีตที่มีผลปรากฏในปัจจุบัน
 - ข. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ในอดีตที่ไม่ได้ระบุเวลา
 - ค. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์เพิ่งเสร็จสิ้น

ในภาษาไทย ปัจจุบันกาลไม่ปรากฏเป็นหน่วยทางไวยากรณ์ในกฎโครงสร้างวลี การพิจารณาเรื่องปัจจุบันกาลในภาษาไทย จึงต้องพิจารณาจากวิเศษณ์วลีบอกเวลาปัจจุบัน และปริบทสถานการณ์ แต่ปัจจุบันกาลในภาษาไทยมีการณ์ลักษณะปรากฏรวมด้วยเสมอ ดังนั้นจึงต้องพิจารณาจากคำที่มีความหมายแสดงการณ์ลักษณะที่ปรากฏในตำแหน่งของหน่วยช่วยหน้ากริยา หน่วยช่วยหลังกริยา หน่วยความถี่ และหน่วยระยะเวลาด้วย หน่วยต่าง ๆ ที่สามารถปรากฏรูปในภาษาไทยได้ จะมีรูปปรากฏในโครงสร้างเล็กและโครงสร้างนิวตามลำดับ ดังนี้ คือ

Aux₁ (หน่วยช่วยหน้ากริยา) ได้แก่คำว่า มักจะ, กำลัง, Aux₂ (หน่วยช่วยหลังกริยา) ได้แก่คำว่า อยู่, มา, แล้ว Time (วิเศษณ์วลีบอกเวลา) ได้แก่คำว่า ปีนี้ เป็นต้น Frequency (หน่วยความถี่) ได้แก่คำว่า ทุกวัน เป็นต้น และ Duration (หน่วยระยะเวลา) ได้แก่คำว่า สองชั่วโมง เป็นต้น

ส่วนในเรื่องความหมายของปัจจุบันกาลก็เช่นเดียวกับภาษาอังกฤษ คือต้องพิจารณาจากความหมายของการณ์ลักษณะที่ปรากฏรวมด้วย ซึ่งสรุปได้ว่า ปัจจุบันกาลในภาษาไทยจำแนกออกได้เป็น 6 ชนิดเช่นเดียวกับภาษาอังกฤษ แต่ต่างกับที่ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ที่สมบูรณ์ในภาษาไทยมีชนิดย่อยชนิดเดียวเท่านั้น คือ ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ในอดีตที่มีผลปรากฏในปัจจุบัน ส่วนในภาษาอังกฤษมี 3 ชนิด คือ ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ในอดีตที่มีผลปรากฏในปัจจุบัน ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ในอดีตที่ไม่ได้ระบุเวลา ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์เพิ่งเสร็จสิ้น

6.2 ผลการเปรียบเทียบปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

เมื่อได้วิเคราะห์ลักษณะของปัจจุบันกาลในภาษาทั้ง 2 แล้ว จึงได้เปรียบเทียบ เพื่อให้เห็นความคล้ายคลึงและความแตกต่างกัน ดังจะสรุปผลการเปรียบเทียบได้ดังต่อไปนี้

ความหมายของปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยจะมีความคล้ายคลึงกันมาก จะแตกต่างกันเฉพาะปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ในอดีตที่ไม่ระบุเวลา และปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์เพิ่งเสร็จสิ้นซึ่งมีในภาษาอังกฤษ แต่ไม่มีในภาษาไทย

โครงสร้างหลักของปัจจุบันกาลของภาษาอังกฤษและภาษาไทย จะมีแต่ความแตกต่างคือ ในภาษาอังกฤษความหมายของปัจจุบันกาลชนิดต่าง ๆ แสดงได้โดยหน่วยปัจจุบันกาล การณ์ลักษณะที่สมบูรณ์ และการณ์ลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ ส่วนในภาษาไทย จะแสดงด้วยหน่วยช่วยหน้ากริยา หน่วยช่วยหลังกริยา วิเศษณ์ลึบออกเวลา หน่วยความถี่ และหน่วยระยะเวลา รวมทั้งปริบทสถานการณ์ด้วย

กฎการปริวรรตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยจะมีเหมือนกัน 1 กฎ คือ กฎการย้ายที่วิเศษณ์ลึบออกเวลา และมีต่างกัน 3 กฎ คือ กฎการสอดคลองระหว่างประธานกับคำกริยา และกฎการปริวรรตย้ายตำแหน่งคำเติมซึ่งมีในภาษาอังกฤษแต่ไม่มีในภาษาไทย และกฎการย้ายที่หน่วยระยะเวลาซึ่งมีในภาษาไทยแต่ไม่มีในภาษาอังกฤษ

ในโครงสร้างผิว ปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษจะแสดงได้โดยวากยสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงรูปคำ ส่วนในภาษาไทยจะแสดงได้โดยวากยสัมพันธ์อย่างเดียวกัน

6.3 ผลจากการเปรียบเทียบที่มีต่อการคาดคะเนความยากง่ายในการเรียนภาษาอังกฤษ

การเปรียบเทียบซึ่งทำให้เห็นความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยจะเป็นพื้นฐานในการที่จะคาดคะเนถึงความยากและความง่ายในการเรียนปัจจุบันกาลของนักเรียนไทย โดยเชื่อว่าสิ่งที่เหมือนกันจะทำให้มีความง่ายในการเรียนส่วนสิ่งที่แตกต่างกันจะทำให้มีความยากในการเรียน

ในเรื่องปัจจุบันกาลนี้ภาษาทั้งสองมีความหมายของปัจจุบันกาลเป็นพื้นฐานที่ร่วมกันอยู่ ดังนั้นนักเรียนไทยย่อมจะมีความเข้าใจในเรื่องความหมายของปัจจุบันกาล

แต่จะแตกต่างกันในรายละเอียด คือ ความหมายเฉพาะของปัจจุบันกาล ซึ่งนักเรียนไทยไม่
 เข้าใจในการเรียนปัจจุบันกาลบางชนิดที่ไม่มีในภาษาไทย คือ ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์
 ในอดีตที่ไม่ได้ระบุเวลา และปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์เพิ่งเสร็จสิ้น ทั้งนี้เพราะในภาษา
 อังกฤษจะเห็นว่าเหตุการณ์ทั้งสองชนิดนี้มีความเกี่ยวข้องกับเวลาปัจจุบัน ในขณะที่ภาษาไทย
 จะเห็นว่าเหตุการณ์ทั้งสองชนิดนี้ไม่มีความเกี่ยวข้องกับเวลาปัจจุบัน เป็นเรื่องของอดีตกาล
 ดังนั้น จากความแตกต่างนี้อาจจะเกิดปัญหาขึ้นได้เพราะนักเรียนไทยจะนำรูปอดีตกาลไปใช้
 แทนรูปปัจจุบันกาลซึ่งทำให้ความหมายผิดไปจากเดิม จะยกตัวอย่างให้เห็นดังนี้ คือ

ตัวอย่าง

I have been to America.

ผู้เรียนจะเข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ในอดีต จึงมักจะเทียบความหมายนี้เท่ากับอดีตกาลที่แสดง
 ควบ "เคย"

ตัวอย่าง

ฉันเคยไปอเมริกา

ซึ่งในภาษาไทยจะหมายถึง เหตุการณ์ในอดีตที่ไม่เกี่ยวข้องกับเวลาปัจจุบันคือมี
 ความหมายเท่ากับ

I went to America once.

ดังนั้นจึงอาจจะทำให้ผู้เรียนใช้รูปคำกริยาที่เป็นอดีตกาล คือ went แทนที่
 จะใช้คำกริยารูปปัจจุบันกาลสมบูรณ์ have been

ตัวอย่าง

I have just broken a glass.

ในประโยคนี้ผู้เรียนที่เป็นคนไทยจะเข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เสร็จสิ้นในอดีตที่
 ใกล้เคียงกับปัจจุบัน ดังนั้นในภาษาไทยจะแสดงไคควยอดีตกาล

ตัวอย่าง

ฉันเพิ่งทำแก้วแตก

ดังนั้นผู้เรียนจะใช้รูปคำกริยาที่เป็นอดีตกาล คือ just broke แทนที่จะใช้คำกริยารูปปัจจุบันกาลสมบูรณ์

ตัวอย่าง

I just broke a glass.

ในคำกริยาภาษา นักเรียนไทยจะประสบปัญหามาก เพราะการแสดงปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษจะแตกต่างกับภาษาไทย ซึ่งนักเรียนไทยอาจจะทำผิดในเรื่องต่อไปนี้ คือ

1. การละคำช่วยกริยา เช่น

ก. การละ Verb to be ในการแสดงปัจจุบันกาลที่กำลังดำเนินอยู่ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนจะคิดเทียบปัจจัย -ing เท่ากับ "กำลัง" โดยที่มิได้นึกถึง Verb to be

ตัวอย่าง

ประโยคผิด

ประโยคถูก

* He singing

He is singing.

ข. การละ Verb to have ในการแสดงปัจจุบันกาลที่แสดงเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ และปัจจุบันกาลที่แสดงเหตุการณ์ที่สมบูรณ์

ตัวอย่าง

ประโยคผิด

ประโยคถูก

* He $\left. \begin{array}{l} \text{waited} \\ \text{waiting} \end{array} \right\}$ for two hours. He $\left. \begin{array}{l} \text{has waited} \\ \text{has been waiting} \end{array} \right\}$ for two hours.

2. การไม่เปลี่ยนแปลงรูปคำกริยาเพื่อให้สอดคล้องกับประธานของประโยค

เช่น

ก. การไม่เติมปัจจัย -s ให้สอดคล้องกับประธาน

ตัวอย่าง

ประโยคผิด

ประโยคถูก

* The earth move round the sun The earth moves round the sun

ข. การไม่เปลี่ยนรูปคำช่วยกริยา be และ have ให้สอดคล้องกับประธาน
ตัวอย่าง

ประโยคบอก

ประโยคถูก

* You is singing.

You are singing.

* He have waited for two hours.

He has waited for two hours.

ในค่านเสียง นักเรียนไทยจะมีปัญหาเช่นเดียวกันเนื่องด้วยคำกริยาในภาษาไทย
ไม่มีปัจจัยจึงไม่ทราบได้ว่าปัจจัยต่าง ๆ ของคำกริยาในภาษาอังกฤษจะออกเสียงอย่างไร
เช่น ปัจจัย -s จะออกเสียงเป็น [s], [z] หรือ [ɪz]

ซึ่งปัญหานี้จะแก้ไขได้ก็ต้องให้นักเรียนทราบกฎเกณฑ์ในการออกเสียงต่าง ๆ เหล่านี้

6.4 ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบต่างกาลอื่น ๆ ในภาษาอังกฤษและภาษาไทย
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบต่างคำกริยาช่วยในภาษาอังกฤษและภาษาไทย
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบในเรื่องลักษณะทางไวยากรณ์อื่น ๆ ได้แก่ มาลา หรือ

วาก เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย